

Abraham! De verhalen over hem zijn heel bijzonder, diepzinnig, apart.

Hij trekt weg uit het tweestromenland van de Tigris en de Eufraat, omdat hij tot het geloof was gekomen, dat er maar één God kon zijn, geen hele winkel vol. Hij laat alles achter zich en trekt met zijn familie en vee weg. Hij komt uit in het land, wat wij nu Israël noemen en woont daar als een nomade.

Hem zijn beloofd: een land, een volk en een nageslacht. Maar zijn vrouw blijft onvruchtbaar. Drie mannen/ engelen komen bij hem in zijn tent op bezoek, en zeggen dat zijn vrouw in verwachting zal komen. Ze krijgen een zoon .

In de lezing van vandaag is deze zoon al een jonge vent en Abraham wordt gevraagd om zijn enigste kind als een offer te doden. Hij zal dan dus ook geen nageslacht hebben!

Dat Abraham vaak “de vader van het geloof” wordt genoemd, kunt u zich waarschijnlijk na deze eerste lezing wel voorstellen.

“Wat een vreselijk verhaal” werd in onze voorbereidingsgroep gezegd.” De opdracht van God aan Abraham is onmenselijk!”.

Zeker is dat zo en daarom hebben we grote problemen met dit verhaal .Je kind doden kun je toch niet!

Zeker, helaas komt het ook nog in onze dagen voor – waarschijnlijk uit onmacht, wanhoop, geen uitweg meer zien. We hebben medelijden met de kinderen, met de vader of moeder , die tot zo’n wanhoopsdaad komt.

Ik wil u bij de lezing van dit verhaal graag op het andere been zetten.

Dat Abraham bereid is om – terwijl het kind niet weet wat hem over-komt.—het kind te offeren, getuigt van een enorm, bovenmenselijk ver-trouwen in God, Dat bezat en behield hij bij alles wat er gebeurde.

“Hij ging de berg op”- dat heeft ook een betekenis:- het was een moeilijke weg én : hij steeg tot grote hoogte in zijn vertrouwen, in zijn geloof. Het kind wordt gered. Toen dit verhaal werd geschreven- zeg maar zo’n 1000 jaar voor Chr.- wilde Israël in de tijd zeggen, dat kinderooffers, die in die oude tijd plaats vonden, ongeoorloofd waren, Dat God , de God van het leven, dat niet wil.

Ik weet niet, hoe het u bij dit verhaal gaat, : dit voorbeeld van trouw en geloof is voor mij te hoog gegrepen.

Je zou wel eens willen oplopen met Abraham, bij hem in zijn tent willen zitten, om te zien, hoe hij sprak , dacht, geloofde. Hij is door de vertellers en schrijvers op het schild getild en als een oerbeeld geschilderd.

Hij is de aartsvader van drie monotheïstische godsdiensten: jodendom, christendom en Islam.

In het denken en geloven van Israël is dit verhaal heel belangrijk; ze noemen dit verhaal: de binding van Isaak”. In Isaak herkennen ze zichzelf .Een volk , dat eeuwenlang – vanaf haar bestaan-aangevallen, gevolgd, vervolgd is, geknecht is, met als dieptepunt de volkerenmoord in de Shoa, na de tweede wereldoorlog—uitgemoord.

En je kunt je voorstellen dat ze, na dat offer van half een volk, een eigen land wilden hebben, waarin ze vrij zouden kunnen wonen. Jammer dat ze geen mogelijkheid vonden om het land samen met Arabieren, Palestijnen te delen en in vrede te leven. Daarom worden ze tot op de dag van vandaag aangevallen, staat hun leven op het spel, is er voortdurend strijd en worden er ook nu jonge kerels,- stenengooiers vaak - als Isaak gedood. In plaats van samen te leven in vrijheid en in vrede, zijn het de wapens die hen moeten beveiligen.

We dalen van de grote hoogte van Abraham af ; we verdiepen ons in dat tweede diepzinnige verhaal. Ook zo'n schitterend verhaal, zelfs letterlijk.

Ook hier een beeld verhaal, een verhaal om de leerlingen, om ons vertrouwen, uitzicht te geven en in te sterken in het geloof.

Het gebeurt ook op een hoge berg,- het is een verhaal op grote hoogte, want hoge bergen hebben ze in Israel niet!. Jezus te midden van de Mozes en Elia, de twee grote profeten uit het oude testament. Jezus is met hen in gesprek en de schrijver wil zeggen: ook Jezus is een profeet, hij is de grootste profeet. Hij is schitterend gewaad- hij is dicht bij God, bij de heerlijkheid van God. Dit visioen mag die drie – belangrijkste - apostelen moed geven. Ze moeten dit voor ogen houden , als er moeilijke tijden aanbreken, als er voor Jezus lijden en marteling en dood zal komen, als ze later zelf vervolgd en misschien wel gedood zullen worden omwille van Jezus.

Het leven zal sterker zijn dan de dood. Het licht wordt niet gedoofd.

Kinderen, jongeren in Zambia sterven, omdat ze door hun ouders besmet zijn met HIV. Veel ouders sterven omdat ze HIV hebben. Kinderen blijven alleen achter, zijn in hun bestaan bedreigd. Gelukkig zijn er volwassenen zoals Elisabeth , die voor ze opkomt, voor ze zorgt. Kinderen sprokkelen hout om te koken en te eten en zo in leven te blijven. Helaas worden er ook bomen voor gekapt, waardoor het land weer kaal en droog wordt en geen (vruchten) oplevert..

Kunnen er voor deze kinderen overlevingskansen zijn ? kunnen zij – als de zoon van Abraham- gered worden?

Kan er voor een licht schitteren, zodat ze het vertrouwen kunnen houden, dat zij door de ellende heen kunnen groeien naar een nieuw en menswaardig leven? Wij kunnen wat van dat licht laten schijnen door onze bijdrage aan Vastenactie. Door aandacht te hebben voor hun moeilijke situatie , door onze giften en gaven.

Als Israel willen ook wij geloven (en belijden telkens in de geloofsbelijdenis )dat God niet de dood van kinderen, van ouders wil , maar dat ze leven en elkaar het leven geven. Door Abraham zou er zegen komen over alle volkeren. Iets van die zegen mogen wij aan andere volkeren geven door onze solidariteit.